19/12/2006

نهاد معاملاتی تضامنی پولی بانی سازمان همکاری‌های اقتصادی پایدار است که در سال ۲۰۰۷ در شهر کوهسار تأسیس شد. این نهاد با هدف ایجاد یک سیستم پولی منطقه‌ای برای کشورهای عضو و تسهیل تجارت بین‌المللی آنها فعالیت می‌کند. مقر اصلی نهاد در شهر کوهسار است و شعبه‌هایی در پایتخت‌های کشورهای عضو دارد.

ساختار سازمانی نهاد شامل شورای عالی، هیئت مدیره، دبیرخانه و کمیته‌های تخصصی است. شورای عالی بالاترین مرجع تصمیم‌گیری است و از وزرای اقتصاد کشورهای عضو تشکیل می‌شود. این شورا در جلسات عادی سالانه و در جلسات فوق‌العاده در صورت درخواست حداقل سه عضو تشکیل می‌شود. هر عضو یک رأی دارد و تصمیم‌ها با اکثریت دو سوم آرا اتخاذ می‌شود.

هیئت مدیره نهاد از نه عضو تشکیل شده است که شش عضو آن توسط کشورهای عضو و سه عضو دیگر توسط شورای عالی انتخاب می‌شوند. اعضای هیئت مدیره برای دوره‌های سه‌ساله انتخاب می‌شوند و امکان انتخاب مجدد برای یک دوره دیگر وجود دارد. رئیس هیئت مدیره از میان اعضا انتخاب می‌شود و ریاست جلسات هیئت مدیره را بر عهده دارد.

دبیرخانه نهاد به سرپرستی دبیرکل اداره می‌شود که توسط شورای عالی برای مدت پنج سال انتخاب می‌شود. دبیرکل مسئول اجرای تصمیم‌های شورای عالی و هیئت مدیره است و گزارش‌های سالانه و میان‌دوره‌ای عملکرد نهاد را تهیه می‌کند. دبیرخانه دارای سه معاونت است که در زمینه‌های عملیات، مدیریت ریسک و روابط بین‌الملل فعالیت می‌کنند.

کمیته‌های تخصصی نهاد شامل کمیته حسابرسی، کمیته ریسک و کمیته انطباق است. کمیته حسابرسی گزارش‌های مالی نهاد را بررسی می‌کند و گزارش خود را به هیئت مدیره ارائه می‌دهد. کمیته ریسک سیاست‌های مدیریت ریسک نهاد را تدوین می‌کند و کمیته انطباق بر رعایت مقررات داخلی و بین‌المللی توسط نهاد نظارت می‌کند.

نهاد در سال ۲۰۰۷ فعالیت خود را با سرمایه‌ای معادل ۱۸ میلیارد واحد پولی مشترک آغاز کرد. این سرمایه از طریق سهام‌داری کشورهای عضو تأمین شده است. سهام‌داری هر کشور متناسب با سهم آن کشور در تولید ناخالص داخلی مجموع کشورهای عضو تعیین می‌شود. سهام‌داری هیچ کشوری از ۲۵ درصد کل سرمایه نهاد بیشتر نیست.

الموضوع:
الموارد البشرية في الخطة الخمسية الثالثة للتنمية (2006-2010) مع التركيز على تنمية القدرات الوطنية في مجال السياسات الاقتصادية والاجتماعية والتخطيط والإدارة.
مستند إحاطة للموارد البشرية

الموارد البشرية هي الركيزة الأساسية لأي عملية تنموية، وهي الثروة الحقيقية لأي أمة. وقد أولت الخطة الخمسية الثالثة للتنمية (2006-2010) اهتماماً خاصاً بالموارد البشرية، باعتبارها الأساس الذي يقوم عليه بناء الاقتصاد الوطني وتحقيق التنمية المستدامة.

وتهدف الخطة إلى تنمية الموارد البشرية وتطويرها بما يتناسب مع متطلبات التنمية الاقتصادية والاجتماعية، وذلك من خلال تحسين نوعية التعليم والتدريب، وربط مخرجاتهما باحتياجات سوق العمل، وتوفير فرص العمل المناسبة للقوى العاملة الوطنية، وتحسين ظروف العمل والإنتاجية.

وتعاني الموارد البشرية في الوطن العربي من مشكلات عديدة، أبرزها ارتفاع معدلات البطالة، وخاصة بين الشباب والخريجين الجدد، وانخفاض مستويات الإنتاجية، وضعف مساهمة المرأة في النشاط الاقتصادي، وهجرة الكفاءات والعقول إلى الخارج. وتعود هذه المشكلات إلى أسباب متعددة، منها ضعف النظم التعليمية وعدم ملاءمة مخرجاتها لاحتياجات سوق العمل، وضعف برامج التدريب أثناء الخدمة، وقصور سياسات التشغيل عن استيعاب الأعداد المتزايدة من الداخلين الجدد إلى سوق العمل.

وتتطلب معالجة هذه المشكلات تبني سياسات متكاملة للموارد البشرية، تشمل إصلاح النظم التعليمية والتدريبية، وتطوير آليات التوجيه المهني والإرشاد الوظيفي، وتشجيع ريادة الأعمال والمشروعات الصغيرة والمتوسطة، وتحسين بيئة الأعمال وتوفير الحوافز المناسبة للاستثمار، وتعزيز دور القطاع الخاص في توفير فرص العمل. كما تتطلب تحسين نظم المعلومات عن سوق العمل، وتطوير آليات التنسيق بين السياسات الاقتصادية والاجتماعية والتعليمية والتدريبية.